

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi március hó 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt az I.rendű **vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 11.B.414/2006/59. számú ítéletének I.rendű vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja azzal, hogy

- az I.rendű vádlott terhére megállapított közegészségügy elleni bűncselekmény helyesen kísérlet;
- az I.rendű vádlott anyja neve helyesen: az I.rendű vádlott anyja neve;
- a bűnjelként lefoglalt és a Baranya Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala letéti számlájára befizetett 136.005 (egyszázharminchatezer-öt) forint lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli az I.rendű vádlott részére; egyúttal a fenti összeget a vele szemben megállapított bűnügyi költség biztosítására visszatartani rendeli.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsődlegesen eltérő minősítés miatt, másodlagosan a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján - a tényállás és a bűnösségi körülmények kisebb körű kiegészítése és pontosítása mellett - az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság tényállását - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az iratok tartalma, továbbá ténybeli következtetés alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- az I.rendű vádlottat a tényállás I/a. pontjában leírt helyen és időben azért kívánta ellenőrzés alá vonni a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság, mert olyan információval rendelkeztek, hogy a-..... forgalmi rendszámú VW Passat személygépkocsival nagymennyiségű kábítószer szállít Pécsre (nyomozati iratok 47. oldal).
Az elfogására tett sikertelen kísérlet után a Pécsi Rendőrkapitányság 2006. február 3-án elfogatóparancsot bocsátott ki vele szemben (elfogatóparancs a nyomozati iratok 285. oldalán).
- az I.rendű vádlottat 2006. február 24-én 16 óra 30 perckor fogta el a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság „Zengő” Bevetési Alosztálya, a P....., F..... utca szám alatti lakóház emelet számú lakásában.
A bejárati ajtó betörését követően I.rendű vádlottat a fürdőkádban, felöltözve, véres vízben találták. Öngyilkossági szándékkal mindkét csuklóján az ereket felvágta és a nyakán is hámsérülést okozott. Az elfogására érkezett rendőrök elsősegélyben részesítették, majd a PTE ÁOK Baleseti- és Kézsebészeti Klinikáján kapott orvosi ellátást. Sérüléseinek gyógytartama nyolc napon belüli (rendőri jelentés a nyomozati iratok 387. oldalán, míg a kórházi zárójelentés az elsőfokú bíróság iratai között 27. sorszám alatt).
- A tényállás 1/b. pontjában írt 102,54 gramm nettó össztömegű por helyesen 59,5 gramm amfetamin bázist tartalmazott. Így a lefoglalt amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma helyesen 333,7 gramm (1.számú és 2.számú szakértők szakvéleménye a nyomozati iratok 203. és 211. oldalán).
- A bűnjelként lefoglalt kábítószer az I.r. vádlott - a saját fogyasztására szánt pontosan meg nem határozható, de a csekély mennyiség felső határát el nem érő részt nem számítva - forgalomba hozatal céljából tartotta birtokában.
- Az I.r. vádlott birtokában tartott és bűnjelként lefoglalt Long Rifle lőszerek száma helyesen 44 db. A szakértői vizsgálat során 2 db lőszer megsemmisült (a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv a nyomozati iratok 117. oldala, illetve

3.számú szakértő fegyverszakértő véleménye, nyomozati iratok 225. és 227. oldal).

- A F..... utca szám alatti házban lefoglalt és a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdasági Hivatalának letéti számlájára befizetett 136.005 forint az I.r. vádlott tulajdona (a házkutatásról készült jegyzőkönyv és feladóvevény a nyomozati iratok 431. és 451. oldalán).

Az ekként kiegészített, illetve pontosított tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében meghatározott megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok indokolt mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat - a perrendi szabályok megtartásával - beszerezte; azok értékeléséről, bizonyító erejéről számot adott. Igen körültekintően folytatta le a bizonyítást az I.r. vádlott kábítószer-függőségével kapcsolatosan is.

Nem tévedett, amikor I.r. és II.r. vádlottak vallomása, életvezetési adataik alapján állapította meg, hogy a kábítószer teljes mennyisége felett az I.r. vádlott rendelkezett. A lefoglalt kábítószer mennyisége alapján pedig helyesen következtetett arra, hogy az amfetamin túlnyomó részét forgalomba kívánta hozni, bár ez a megállapítás csak a cselekmény minősítéséből derült ki.

A tényállás ekként megállapított részét sem a vád, sem a védelem nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság nagy körültekintéssel vizsgálta, hogy az I.r. vádlott kábítószerfüggő személy-e; ezzel kapcsolatosan több szakértői vélemény is rendelkezésére állt.

Az I.r. vádlottat elsőként - más ügyben - 2005 októberében vizsgálták elmeszakértők, majd a Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet által rendelkezésre bocsátott orvosi leletek, valamint az IMEI kezelés adatainak ismeretében a korábban készült szakvéleményt 2006. augusztus 4-én kiegészítve úgy nyilatkoztak, hogy az I.r. vádlott nem kábítószerfüggő (nyomozati iratok 587. oldala).

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során szakértőként kirendelte **4.számú** és **5.számú** orvosszakértőket is, akik a 2007. március 10-én kelt véleményükben (bírószaki iratok 18. sorszám) a vádlott személyes vizsgálata és a rendelkezésükre bocsátott orvosi iratok alapján - a korábban eljáró **6.számú** -**7.számú** szakértőpárhoz hasonlóan - nem látták megállapíthatónak, hogy az I.r. vádlott kábítószerfüggő.

Az I.r. vádlott kábítószer-fogyasztási szokásainak felderítése érdekében az elsőfokú bíróság tanúkat is kihallgatott, és egy korábbi ügyben a vizeletéből kimutatott nagyobb amfetamin koncentrációra figyelemmel toxikológiai szakvéleményt is beszerzett. A bizonyítékok egyértelműen arra utaltak, hogy az I.r. vádlott nagymértékben fogyasztott kábítószer.

A szakértők a fenti bizonyítékok ismeretében - 2007. október 5-én - egészítették ki véleményüket, fenntartva a kábítószer-függőséget illető nemleges álláspontjukat. Véleményüket mind írásban, mind a tárgyaláson részletesen indokolták.

A szóban forgó kérdésben állást foglaló szakértőknek a vizsgált személy testi-, lelki- és elméleti állapotának felmérésén túl figyelembe kell venniük a korábbi élettörténeti adatait, kábítószer-fogyasztási szokásait, életkörülményeit, társas kapcsolatait. Ez a vizsgálat a szokásos elmeszakértői vizsgálatnál lényegesen átfogóbb, több előzményi adatra is szükség van a megalapozott véleményalkotáshoz. Jelen ügyben a szakértők minden fellelhető adat birtokában alakították ki állásfoglalásukat.

A kábítószer-függőség kérdésében tehát az elsőfokú bíróság igen széles körben lefolytatott bizonyítás után, megalapozottan foglalt állást. Az I.r. vádlott többszörös személyes vizsgálatán, életvezetésének, kábítószer-fogyasztási szokásainak feltárásán, a büntetés-végrehajtási intézet által rendelkezésre bocsátott, az IMEI-ben és a Drogambulancián keletkezett orvosi iratokon alapuló egybehangzó szakvéleményeket a másodfokú bíróság is aggálytalannak találta, melyek bizonyító erejét a minden ellentmondást érintő és feloldó, tudományosan megalapozott érvek adják. Ezért a védelem által indítványozott további bizonyítás lefolytatása is szükségtelen. Ilyen esetben - mint arra az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott - nincs indok, de eljárásjogi lehetőség sem a szakvélemények felülmérlegelésére.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállást a másodfokú bíróság megalapozottnak találta és eljárásában a Be.352.§ (2) bekezdése értelmében irányadónak tekintette.

Az elsőfokú bíróság e tényállásból okszerűen következtetett az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményeinek minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. Nem tekinthető azonban jelentős enyhítő körülménynek a beismerő vallomás, mivel az nem volt teljes körű - csupán a kábítószer birtoklására terjedt ki, forgalmazására nem -, és a tettenérésre figyelemmel nyomatéka is súlytalan. A kísérlet enyhítő körülménykénti értékelése mellett szükséges megjegyezni, hogy az elbírált bűncselekmény ún. befejezetlen kísérlet volt, melynek befejezetté válásához további elkövetési magatartások tanúsítására lett volna

szükség. Enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság a két évet meghaladó időmúlást is; melynek tartama alatt az I.r. vádlott mindvégig kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

Mindezekre tekintettel a Btk.37.§ -ban megfogalmazott célok eléréséhez az elsőfokú bíróság által kiszabott tartamú fegyházbüntetés szükséges, annak enyhítése nem indokolt.

Az eltérő minősítést és a büntetés enyhítését célzó jogorvoslati kérelmeket tehát a másodfokú bíróság nem találta alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az írásba foglalt ítélet rendelkező részében - nyilvánvaló elírás folytán - nem tüntette fel, hogy az I.r. vádlott közegészségügy elleni bűncselekménye kísérleti szakban maradt. Az elsőfokú tárgyaláson kihirdetett kézzel írott határozat a cselekmény minősítését helyesen tartalmazza. Ha a kihirdetés során felolvasott rendelkező rész, illetve az írásba foglalt határozat szerinti rendelkező rész eltér egymástól, a kihirdetett rendelkező rész az irányadó, és az írásbeli határozatot ennek megfelelően kell javítani (BKv. 61. 6./a. pontja). Ugyancsak tévesen szerepel az elsőfokú bíróság ítéletében az I.r. vádlott személyi adatai között anyjának neve, mely helyesen: az I.rendű vádlott anyja neve.

Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett az I.r. vádlottól lefoglalt 136.005 forintról. Az eljárás során nem merült fel olyan adat, hogy a lefoglalt pénz összefüggésben lenne az elkövetett bűncselekménnyel. Ezért a másodfokú bíróság a Be.155.§ (1) bekezdése alapján a pénz lefoglalását megszüntette és a (2) bekezdés alapján kiadni rendelte az I.r. vádlott részére. Figyelemmel azonban arra, hogy őt az elsőfokú bíróság nagyszámú bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, a Be.157.§ (1) bekezdése alapján a lefoglalt pénzt a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2008. március 14.

.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Makai Lajos s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 11.B.414/2006/59. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.242/2007/8. számú végzése folytán az I.r. vádlott vonatkozásában a 2008. évi március hó 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő